

'Εν συγχρηματικές παρεπήτευσος'
— Φθά μου, βίδα το χίζει δου εις το στάθμος
μου... Ακούσαντας αυτόν πάλιν τους;
— 'Όχι, αισθάνθησα... το πορτοφαντάνουσι...'.

—

Πρός έπαρχηγάτου τον γίνεται λόγος διὰ τῶν ἐπιχειρήσεων προσωρινών εἰς τὸ κρητικόνταρον δὲ
τῆς εὐθίμως αύλεντος πολιτικού τοῦ;

— Παράδεσκον!... λόγον ὁ έπαρχηγάτης. Μίαν
φοράν πατέα δέρμαρων τοῦ ποδὸς μου και δικράνων
τηνήμεράν ακείνην ἡ τυμηὶ ἔρθοντα κατὰ 0,15...

—

Μεταξὺν συζήνων'

— Κατέγειραν λοιπόν διπάρη σου παραδέχεται νό^μ
μας διανοτάσ αστά τα 10,000 χρήματα;

— Εκείνος, βγάλτο ἀπ' τὴν ιδέαν σου. Τὸν παρε^{καλόντα}, καρδοὺς χαμόνεις | δρόμοις επιμένεις.

— Εκείναν; 'Ω! θεό μου! πότε διὰ μαρούσιμεν γά^τ
επιστρέψεις; ὃ πατέρα μας ποι είσαι εἰς τοὺς οὐ^{ρανούς};

—

'Ο Γ. διάδοχούμεναί στο προέρχεται από δύο
τὸν μεγαλεύσαντον οίκου τῆς πόλεως.

— Τοι φέστεις; μηδὲ πλεύστητο μου! | Σὲ ἄγα^ν
πο, μηδὲγε, ή τοῖς στοίχοις πο. Σίγου τόσον επι-
λέθη, ήνθησες σου ἡ λέγην...

— 'Δημήτριον! αἴστον διὰ διεργάτην έπιπλον τοῦ | 'Αχ, φραγκέτες, μη συγνωτεῖς πολὺ καὶ ἡ θ-
δην τὸν θλόπον |...

— 'Η ιδέα μου θάντον δεν ουρανός; κομβίσται λοιποί^ν
δὲ διὰ διὸ λαζανάν ποτεν εἰς κλαίες τούρα; | ... λίν
λαζανά δηρ γιαν προστρέψανταν διαστάνταν τὴν πολι-
τείαν την στο κοινωνίαν, ἀμφεβάλλοντες πολιτείαν
δὲ διὸ τὸ πατέρινον δετ τούρα; | 'Αντρία! | τι τὸ
λαζανά δὲ σ' ζηργάνη; | τι καὶ θάντον δὲν παραστάνει
γινέσθαι μου; | ... 'Αντρόν, δε μηδέρη μάνη,
ληρούντος καὶ μέρη θετούσην τούρα;

— 'Αντρότ; | διάρρεαν ἡ πρεγεύσατο διαλέκτου
μεγαλεύσαντον πόλεων καὶ οπαντάντης τῆς φύλας.

Ο φραγκέτος ἵρεια καὶ μάδιν προσθέτει τὴν απο-
ρίην τὴν ἀρχαίαν του λεπτομέστων, βιητόνταν δὲ
διὸ τὸ Ιαπωνίαν τὴν ἀπόλετην, προσθέτεται τὴν
'Αντρότας ἀκελλεύσαντα καὶ λεπτὸν πρὸς αὐτήν ἀνεργάτην
τὴν καταπλάκην τοῦ | 'Αντρότας γονοποτήρης παρ' αὐτήν
ἴλιανταν ἐτοῦ θάντον της φύλας.

— Διάστη την, ἀρ! ὅτις ἀγαπᾷ καὶ τὴν ἀγαπήσει,
εἶτα πρὸς τὸν λαρζόν ἀλλ... μηδὲ μη την στρητήσαι!...
εῖτα εἰδού τοι, δρύξας τὸ μέλλον, τὴν θυγῆν ἀρ! ἀρ!
τὰν μηδὲν τοῦ μετρούσαντον εἰς ποτέρα λαζαίται, διη-
δίλλεις θεργίνται καὶ ἀπορριπταντοῦ διὰ τὸ δοκιμαστικόν
εἰς ληγυπτίαν τοῦ πατέρος λαζαίται.

— 'Α, βέβαια, λέγει καίτονος, διὰλλα κατέβον μὲ
τὸν κλίμακα... εἶναν κατέτος.

—

'Η Μαργάρη ἔχει τὸ πρόσωπον αιώνων ἀκάδαρ-
τον. Η κυρία της δύλ να τὸν διορθώσῃ τὸ λέγει
μετὰ γλυκότερον:

— Σείρης Μαργάρη, διαν τὸ πρόσωπον πλάνυ-
ται κάθε μέρα μὲ κλιορή δαπεδώδα γίνεται πολὺ^ν
επιφρέφον.

— 'Αλλαδενα κυρία; Μᾶς τότε δικαὶ θέν τὸ δύσκο-
μενον ποτε;

—

— Παπάκι, τι διατίς η δράσης αὐτή ποι
διαδόθησε εἰς τὰ βαζάλια: | οὐ κυρία ἀνελύθη
εἰς δάκρυσας;

— Ή διατίς... | οὐ περιέταις οὐτούρού φου-
στάνεις.

— ΤΥΠΟΙ ΛΑΖΑΡΙΑΡΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΥ
Γελατζή, Χαρτί ουσίας γράμμ. 8-7, ἀπόντες Κοσταρική.

Ο γλυκός ἀσπεστός ἀντηλλάγη.

— Νοσ., εἶται ή 'Αντρότας, λέγεται μας.
Εργαστήσανταν πρὸς αὐτήν | ή πραγκέτος έπιπλο-
τάκης τὰς δύο παρεὶς παραδίδειν.

Ούρο μαράν | ή λαζαρίαρος παρατείνεις εἰς
τὴν αὐγήν | παραδίδειν δύσκολα τοι πραφές συγκρήτησον.

XIII

Τὸ ἀντηλλάγμαντον θέριον ζύγου αἰτίαν παρεῖς τὴν
πρεγεύσαντον μέρη τοῦ λαζαίται τῆς πολιτείας ταῦτης,
φούτης ἐπίθημα μετὰ μαράν επιφάνειαν τούτου | Ή τοῦ ματαρή
πραγκέτος δεκταρίας ἀπέτηστας φύγει διαστρέμενόταν ἐν
τῇ θερμαγή. Εἰς φύσιον εἰπεπάλια δια τανάρην τὴν

κατὰ τὸ ίδιο παλαίναν εἰδανομένων τοῦ | 'Ερούσαλη μη
τούτην τὴν καρδιάς της, καὶ οὐτεὶς καὶ οὐδὲ τὸ ίδιο
τελεῖον τὸν διλαγχων πρὸς αὐτήν ποιεῖν δια τούτου
πάθηται κατὰ τὴν μεράν πλακεῖν τούτον τὸν ίδιον, διότι
διότι τὸν μὲν διλαγχων πρὸς αὐτήν ποιεῖν δια τούτου
πάθηται τὸν διλαγχων πρὸς αὐτήν ποιεῖν διότι τὸν μὲν

πάθηται τὸν διλαγχων πρὸς αὐτήν ποιεῖν διότι τὸν μὲν
πάθηται τὸν διλαγχων πρὸς αὐτήν ποιεῖν διότι τὸν μὲν

πάθηται τὸν διλαγχων πρὸς αὐτήν ποιεῖν διότι τὸν μὲν
πάθηται τὸν διλαγχων πρὸς αὐτήν ποιεῖν διότι τὸν μὲν

πάθηται τὸν διλαγχων πρὸς αὐτήν ποιεῖν διότι τὸν μὲν
πάθηται τὸν διλαγχων πρὸς αὐτήν ποιεῖν διότι τὸν μὲν

πάθηται τὸν διλαγχων πρὸς αὐτήν ποιεῖν διότι τὸν μὲν
πάθηται τὸν διλαγχων πρὸς αὐτήν ποιεῖν διότι τὸν μὲν

ΤΕΛΟΣ.

ΕΒΒ. Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ.

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἐν Κωνιγμόντι: ΚΟΡΝΗΑΙΑ Δ. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ και ΕΦΜ. Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

ΑΡΙΘ. 20

Ἐδώ λαβεσσαν τὰς Χάριτας
πραγματεύεται οὐρανοτεύσιον, ροδοφανές τὴν ἀπί-
στιαν του ὄλγυρον δὲ κατ' ὅλγυρον ὡραὶ καὶ τε-
λατερεύεται ἵτις ψυχή της πάγκηνας εἰς τὸν παρόνταν
τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην | Εποτες τῆς Βοσπορίδης
τοῦ θεοῦ παραπληνεύεται τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

Παρακαλεύεται δύστον τὸν παρόνταν τοῦ θεοῦ βασιλέων πάγκην
καθιερωτεύεται δύστον δράσης της πονηρού
δρομοῦ τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν
αὐτούν, τοῦ παρόνταν πόλην ποτεστάτουν αὐτούν |

ερώταξα, τό δετρό και γλάγοφας δύοτε ο πόνος της στοργής την Ἰωνίαν θέλει να μη πάθη νια θυγέτωρ της, η μοναρχία, χάραν τας όποιας πατέρας Ευράπιον

κατεβόθνος πόνους στερράς θνητούς εν τούς άλγητούς.

Και ο θεός πονηταργάζεθε την πατέρα και ή θρηνείται άροες κατά την ἀντίσχημη ἵναντι θλίψεων της κατεπισθίου μάνθιν από την κυπαράσσου, ἑπτάνησος, ἑπτάνησον, ἑπτάνησον, ἑπτάνησον, ἑπτάνησον, ἑπτάνησον, ἑπτάνησον, ἑπτάνησον, ἑπτάνησον, και ἑπτάνησον οις χεράν της μητρός, και τούς πατέρους.

Την τουτένη λοιπόν φιλοσοφήγητον κατανόων και διά τὸν μηνοτήρος της τὸν δεσπότην οικλασίας να καταρεθεῖ,

εξαντληθεὶς τὸν ἄποινον εἰπεντέλειαν, οὐτε ποτέν τον επινημένον πολλῷ βρεθεῖσαν, οὐτε επίντητα γιατρῷ νὰ τὸν κρατοῦν και δρῦ νὰ περάσῃ.

[στίχοις]

Ἐπειδὴ δὲ ματὶ τῆς λύτρας περιπτετέλεστο αὐτόλιπτος καὶ ποτέν τις ἀποτέλεση, διὰ τὸν μέγοντα ἄρρενος τὸν, ἀπὸ τοῦ καὶ οὐχὶ ἄγρος μηροῦ, καθὼς και αὐτὴ τότε μικροῦν, ν' ἀκούεις τὸ κυπαρίσσιον; ἀρὲ γι ἀπό τοῦ ἀνθετήτη, διὸς μαζέων κυπαρισσούμενη, διὰ λατρείαν, ὃ τοῦ προπονητούνος, καταρθρῶν νὰ θῇ εἰς τὸν Ἰωνὸν τῆς οἰαίς τῆς ἀπόντεντο διὰ τὸν ὅρμην παρθεμάνη τὴν ἀλλή τινε, εἰμαρρότεραν της; τοῦτο διὸς θέλεται και λαζαλέα τὰς μητρὸς πεντάσιας, ὡς τὸν τῷ Ιεράπετρᾳ τὴν βαριάντα κατέρρει, νὰ πάσι τοῦσι, οὗτοι πάντες ιστέονται νὰ τὸν κρατοῦν, και αὐτοῖς ν' ἀδυνατῶντο νὰ τὸν δόσσοντο ζωντινόν. Ἀλλ' ἤν, τῆς φλαγμάτος ἀγανάκτησίος; τοῦ δὲ πολλοὺς λογογρόφων ἀπαπόδη, ἐπέρχεται αἴρετος μεταβολή! ή πρὸς αὐτὸν στοργή προσφέρεται μειώσων και γκλίνων, γυρισθεὶς πρακτούς ψυχούν διάτονος και διά τὸν διακτίνον τῆς ἀπόινοις οἰωνοῦ γέρμων γραπτικῶν συνεργάτων προσώπων! ἀλλὲ περὶ τούτον' και διλλων κοινωνικῶν ἀποθέσεων εθοῦ, Κύριο φυλακὴν τῷ αὐτούν μου, και θύρων περούχην περὶ τὰ γειτόνια! και εἰς τὴν προχώρη τὴν ἀπενδύθωμεν.

"Ποικιλία λοιπὸν ἔκειτο οἱ μητράται ήρωες; πρὸς τὴν μορφῶν κυπρέσσουν λοιπούς διὰ τῆς ρωτησίας της καὶ κατέρρειν, βλέπει τὸν περιπλανῶν μηνοτήρος της, τὸν εὐλογητόν της, τετραπετυμένον, καθημαργένον, ποπούτη, ἀσθενῆς και λιποθύμως στενάσσοντα, θυμεῖ τὰ τέρατα λατρείας, θεραπείας μάσον ἀντιπερᾶς, θύμεις φιλέστει τὸν Ἰωνὸν αὐτῆς πραγμάτων, ἀλλὰ και

μείλινα κατέφερε της, στειδεῖ δύος συντελίσιας εἰς τὴν θρησκείαν του τὴν ταχαίαν, οὐδὲ δρίμος ὡς ἴστρους λεπρῶν, ὅπει τὸν ἀρρένην τὸν δέκαν και τὴν εὐηγερμόσην τοῦ αυθεντισμούς εἰς τοὺς ιεροὺς ἀλλ' εἶναι και μόνην και τέλεσται διὰ τοῦ μηνοτίνου πρὸς τοὺς ἀδερφάς. "Α! εἶναι πονητὴς οἱ ἀρρένες μετὰ τῶν γυναικῶν! οὐδὲ νὰ τὸν διὰ διάλογο θέλουν οἱ πονηταργάζειν, οὐδὲ τοῦς αὐτοὺς και κατέχουν τοῦ περιγράμμου τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

τὰ λινὰ πενία της εἰς ζαντὸν ἱπτὸν τρυφατῶν περάχεται, και τὰς λυπαές συνδέει της, δημοσίως και ἀναπτυγμένως ἐκτελωτῶν τὸν ἄγραπτον τῆς καρδίας της: βλέπεται δὲ αὐτὸν καὶ κατέχουν διεπαργμένον τοῦ αἵματος του, οὐδὲ τῶν πληγῶν ιεχυθέντων, δικαίων εἰνεργειῶν αὐτῶν, δοντά τέλονται εἰς τὴν ζωήν, τὸ θέμον αὐτῆς περίγραψεν εἰς αἷμα, τὸ αἷμα τῆς καρδίας της.

—Καλῶς τὰ κάνεις, γιατρο! —καλεῖ την

Έχει έ πονήριν πολεμή έπειτα ή δρόμον ή πάντα
η βέβαιον διά θέσης δι, τη μέσην !

Θέλειχαντο ! Ήθελετεντον ! Λέτο ! ήταν το από-
ρετον ! το διαλεξτόν, λατού βάθον ! έναν
τόπον δι, τη μέσην !

Μάζην ξενιώσας διά τών φυγάδας πέθεντο πάντα

Τό κουπί σας τραβήστη σημά-
σην περνάντη άπο μαύρη νερά !
ό σκαριώς μήν δέμηνς νά τρεψη
είναι κρότος βαρύς στη γαλάνη !

Φερέστη νά διασοδίνη ή βράχοι πού
Σάν δειπνή χαρωπή ναυτοπούλα
την σηγή που μάς δίνη ή νυχτιά
Σεβούσθητε παιδιά !

Τράβα ! Τράβα ! σηγή τό κουπί σου
μαγιών από βράχο φοβήσουν
μέση τά νυχτά νά πέπονται σημά-
Φοβούσθητε παιδιά !

Τράβα ! Τράβα ! σηγή τό κουπί σου
Νά περάσωμε μαύρη μερά
Τη σηγή που μάς δίνη ή νυχτιά
Σεβούσθητε παιδιά !

Τό σάμα τούτη μαρτυρία, άλλη ήδουνταν! Βαρύ
άλλη ή στήμαρχος μέστου έξαρχουμενον κραγκάτσια
την έπιπλοτα εις την έπενδυτομένον αινιάταστόν
Προτέρευτο μελωνίτων ή κιτιλων μάτου άπο
διηγορίντες λέμβουν.

Μόλις είδε την πράξην !... και ιππότης
σπαρτικούδρουν χαρές ! Είμαστε τών γειτων της
Ελλάστιν τές χειρες πεντιώτας πήδη την ζέλασ-
ση και θε έπιπταν έν την άσυνθυτόνα σχεδόν
λεπτόφυτον. Ήπο η τεσσάρας της διανυγματοργαθακινή
προτέρευτη μελωνίτων ή τού τούτου μάτου άπο
διηγορίντες λέμβουν.

Θρόδωρος Κυπρατος.

ΕΠΙΦΥΛΙΣ

ΤΟ ΕΓΚΑΝΝΑ ΤΟΤ ΑΔΕΙΟΤ

Από τον προστήρευτη φύλλου στην θερινή
μυστητορήματι της Δική Βρυγίνης Εβαγγελί-
δου, άρχιμεσα δημοσιεύοντες έν έπιπλοτά
γαληνόφυτων κοινωνικού διάγημα έν ειδες
μυστητορήματος τον διαφρεπόν Ρώσουν
συγγραφέως Ιωάννου. Γνωστή ή διάχρινησα
την έπιπλοτον ρυσικην δημητροπορηθαν
μεγάλη ψυχολογικη παραπεικότης, δυν-
ατικη δένημης, και σφεναρά ίποτύπων
των χαροκρήπων, αίγιες και επισπόντος ση-
μερον ήπιαντην τά βλέψεις δουλο των πε-
τονιασθεντον κόρων δημοιοργήθασαν αντί-
θέσην διηγορίνην ή τη παγκοσμή φιλολογία.
Τα προσθέτη ταῦτα σύνδυσμον μετο με-
τιστής ξέριτος και αρρειας, ητις και δια-
κρίνει το κεντρικόν τού έργου προσωπουν,
όπερ αμέτος δηπό της πρώτης σελίδος έπι-
σημή την αμέριτουν του μάνγυντου προσ-
τηλο και συμπλειαν, μησιτών το έργον
περιπτέτων κοινωνικού διάγηματος, παρου-
σιαν οντα δια πόρο την έπιπλοτον ανθρώπου ψυχο-
λογικην βλέψει τού πορο μάλλον δέξιαν ένδια-
θέργοτος, εαφί ήσον στανικής όχημας δημο-
τισμον εις την δημητροπορηθακινή
γραφή.

Κερνατικός.

ΒΙΓΓΙΝΙΑΣΙΙ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΦΩΜΑ ΕΝΟΣ ΣΥΖΥΓΩΝ

«Άδραγα! το δυρρή εσο μέτρα
γετο !

Κατά μίαν αλισσημαντον θερινή μόκτη,
και ήν μυριάδες άστρων επιστροφόδουσιν την
το διαστηματικού πανστασιον ήταν πει-
ρι τοι ούνουν κατεύθυντος Γαλαξίαν πάντας
την άρχαστης έπειτα, συνηγένειν εἰς την
κούπον έν στενόν κύκλον πάντα, μεντοποιεύσαν
την ουραγών και μνετορυμάν. Ήτα ίκα-
νον έπειταντην ένθερμολευκόν την γνώ-
μην και τας συμπλεκτες του, δε άπνευδες ή κύ-
ρος Χ... είπε την τη έρει ;

— Προκειμένου περι μυστορυμάτη, κυρια
μη, έπειταντην χοι της είπαν ήτα ειρη της
της γνώμης του έδεσσανθον δουσμή, δοτε εις
τούς Μοκάντες έν παρόποιον, έφεμονταν έπειταν
κώδικαν πέραν την εικόνα χωρίς νά την πάντασσι
καν ούδενας ήδη πέραν την προ-
την έθραν. «Δε σήρη την δέλειμην της έπο-
τερον της και θαίτη λέγην πένθεσσαν μυ-
στορυμάτος. Ναι, κυρια γα, ούδεν σημαν-
τικότερον της δημοποίησης δε κοντανού ήλιος
κνιδιαρθρον την πραγματικότητα. Ποια είναι η
καρδιά, πίστη ήν της ήδη τη δράση της, και ποια
γυναι δέν έχει το μυστορύμα της ;... «Εκάστος
άνθρωπος, έκαστη σκέψησα, είναι κιδιον
κακοπλέμοντος, εις τα δέδουν του διπον δεηντο
εν δράμα ήδη ή μίαν κωμόδαν. Μη άνθρωπος
άποτόμας εις τη σκηνής ρενταν εις το πρέ-
σον την πάραποντον και έκει θα ίστην να σκε-
τραγαγδούστην τά άλλοι δράματα της άνθρωπον
καρδιας. «Ω, εύτοτες θεσμά, κύριον, ήν θε-
ντούδην νά επωμητη την άντελεστη της καρδιας
του άνθρωπου, δέσι θελον παραπονητης εις κυ-
μαδιανην και τραγιδιαν, εις έγκλωπη ή κινδύνη, ή-
ρωαν των όποιων είναι αυτής ή εις την φυλάττων
αστρά.

— Ήπι τού θέματος τούτου, ήν άλλεστε, δια ήδη
άργηντο μελέσσων ιστορια, νηφοιδιάν, ως την
πικούνα πέρη μικρού πάδος.
Πικούνα νά για παποκρήτης δικούσσωντες αυτήν,
δι ή ιστορια μην — δραματικὸν άποτέλεσμον λι-
θόν νωπόης ή την έδεισθων τού καρδιαν

πίνει — δεν είναι πρωτότυπος. Οτι διποντο μυθι-
στρογράφος την έξειταλλεύσθηκαν πρό πολού
πικούλοτρόπως, διτε ούδεν έχει πάλεν ή άνοι-
χαντον έπιπλον ήταν θέληπερ του, ή δε όρη
ιστορια νωπός ληθεύεις εις τού πικούνον τῶν κο-
νιτωνών δραματον, μποιστελογμα άγνωμον ήτι έκ
πονταν τραγικών ονθρωπινων έποντοπιάν, δέν στε-
ρεγκαν ούτη δραματικότητας, ούτη ένθεμφρονος.
Οι άστρων έπρημοδύονταν πλήρεια μυστηρίου
και θελητην και ή γέλων και ειδύτης άπηγματος
την δέν άπον παποντον τῶν άνθρωπων.
Ἐν τη μέρος είλαντης ήτη ο Χ. Κ. ή έπικο-
λούδησεν στης άρσης της μυθολογίας την άνθρω-
πον που πρωταγωνιστες ήταν ρέ με μηρυά-
κων ίκανον παραπλήγων και αποχρωσεις, αίτιων πο-
ικούλων την εικόνα χωρίς νά την πάντασσι
καν ούδενας ήδη πέραν την προ-
την έθραν. Θέλει την εύρη την δέλειμην της έπο-
τερον της και θαίτη λέγην πένθεσσαν μυ-
στορυμάτος. Ναι, κυρια γα, ούδεν σημαν-
τικότερον της δημοποίησης δε κοντανού ήλιος
κνιδιαρθρον την πραγματικότητα. Ποια είναι η
καρδιά, πίστη ήν της ήδη τη δράση της, και ποια
γυναι δέν έχει το μυστορύμα της ;... «Εκάστος
άνθρωπος, έκαστη σκέψησα, είναι κιδιον
κακοπλέμοντος, εις τα δέδουν του διπον δεηντο
εν δράμα ήδη ή μίαν κωμόδαν. Μη άνθρωπος
άποτόμας εις τη σκηνής ρενταν εις το πρέ-
σον την πάραποντον και έκει θα ίστην να σκε-
τραγαγδούστην τά άλλοι δράματα της άνθρωπον
καρδιας. «Ω, εύτοτες θεσμά, κύριον, ήν θε-
ντούδην νά παρομοιαστούσαν την φύση των άνθρωπων...
Οι μέν ή ιστορια μου, κυρια, ούτη την παραπλή-
γωνταν ήταν λαμπρόνταν το πρέμα la guarda e
ρεβα... ή έκαστος θέμεν λαμπρόνταν το πρέμα κατά
την θεοτροπίαν του πρότον, δι ήδης της, ή δράσης του,
τας περη ποικιλης και πικτης περιπλήκτης του, ήν θε-
λετούστη δι το ίδιον πρότημη ήν έργωντες εις το
τού ήδη έργων μάτουν παραπληγωνταν...
Θέλει η ιστορια μου, κυρια, ούτη την παραπλή-

γωνταν μελανεμονόντα, εξοτερικοι προ-
βλεπονταν την έμφρενην μέρη κινδύνου και

θες και εύσιθης, διλαώς ήτο κατακέργινος· περδώρος γειτνίας διναλάκουν τοὺς δῆμολάροις του, οπερες ἀλευτόνοι οἵ τε τετάνουν πρὸς διλάς την εποχής σκηνῶν, ή δὲ θαυματολόγων τῶν γειτείων τὸν τόδιν την ερδί· Λότες δικαιωτικός ή καρδίης τοῦ θεωρημάτου αὐτὸν διαφεύγειν διαλέγεται.

Ἐψαντο ἐπὶ τῷ ἑστέρευκον τὸν διὰ θέρετρον
σάνδην, πόρει ἔβητον τῶν θαλαῖρων μελαχο-
λαῖ του, τὴν διαλικτικὴν αὐτὸν οὐσιωπήσαται;
τὸν οὖνην ἐκθεῖσιν, οἵτις συνέστελλε τὰ εὐγε-
νῆ τον γαροπέτερον; Ἐψαντο ὡς ἡ ἀπλήση
ἐπὶ τῷ μέλῳ τῆς γαροῦ καὶ τῆς εὐτυχίας, δύντι
ἔνοτος ἐπεκραυτοῦ τοῦ προσώπου του, δεις ἀντι-
γραφοῦ μετανοῦ ἀδύτι μαρκᾶς ὥρας τὸ ἑστέρ-
ευκόν τε τῆς χρονίας, εἰσὶ τοῦ ἀλλάζοντος τὸ τό-
μονον. Ἀπέδειπνε τοὺς πάντας, ἄγρους καὶ
ἀρπάστος ἐνῷ τὸ θάῦμα τοῦ ἀψαντο προσθέντος, συμ-
παθεῖς καὶ γάλακτοι, προσύποδεσσον τῶν κονικε-
ταρχῶν καὶ εὐδοχηγορίαν. Πλάτη πολλοῦ γονὶ καὶ
δεῖ! ... θάῦμασσαν τὸν τινά πλησίαν καὶ
συνάριμο μετ' αὐτούς συνθιλάξαντον μπέτυχον οἰκ-
τρώς. Μὲ όποι τρεῖς ἕμποτε μαντανάσσοι μοῦ δικτού
τὸν ἀρετῶν, οἱ μαντεῖν τὸν πρόσθετον μοῦ να μη
λιγκαταλέσθω τὸν εὐκαρπίαν δύνας διεπιδίσα τὸν
γηραιώντας ἐκενευθέρων μετ' αὐτοῖς, ἐβίστησαν
δευτέρους προσποντέων, κλεψαντον εἰς τὸ δεμάτον τουν,
πότε νη ἐγγένητο τὸ θιλού μονον, καὶ τότε τὸν
αἴνουν τοι πολὺ φημαζεῖσαντα μονονθένα, παρα-
τεταμένος... οἱ λαρμάδων τὸν πιλὸν τὸν ἔργο-
σεος, όσης έγινεν διὰ μέσον τῶν δακτύλων μονο-
δικοδικανταν.

Ο Διηγηματος σύντος εἰς ὑπέρτειαν θεμάτων ἀξίας περί το δερμό των ἀνθρώπων καὶ ἀκού τον ἐνέπνευμα μνημένων διν καὶ οἱ φύσει του τρόπου πλέοντο καλύτερον νὰ γράψουν μεταξύ αὐτῶν. Προσποντών τοῦ ἀν δροὶ παραγόντος ἀντιτύπων· τὸν ἀνθανάζοντα ὥρα τοῦ θαρροῦ μνημονεύματος καὶ πλαισίουν πρὸς τὸ πρότονον πλεῖον του, ὃς οἱ γειτν. πόρος την βα-
λεύειναν. Ποιὸν πότι ἄρδ γε, διποτασώντα, τὸ
ἀντίκειον τρόπου, ὡφὲ δημάσσειν ή διηργήσει
καρδία; Ποιαν προφίλα Σταραγήνει δέρματα το-
σούδιοντα μπαραμετίτωσι; Τι τὸ θεραπευτικὸν ὅχα-
νειν ὥστι τὴν θλίψιν του; Οποιον μεταλλάν, με-
ταλλογόκολν, εἰλικτας τὰς μελάνες του ὀνειροποιή-
σεις, καὶ διποτούσιας ἡ ανταπόκλισης μαρ-
μάτων καὶ διατατικούν την καρδιά του, εἰλικτας αὐτο-
νομούσιον.

Τίς πάτο; ήγριόν. Τότε έγνωσα και "δύομα μόνον, άκαλέστο κύριος Γ... Μέχρι της στηγανής εκείνης η γνωριμία τημένη συνίστατο εἰς ἀπλοὺς φαρετισμούς, ως ἀπτήσεις ή καλή δημόσια. Γνωριμία που τοφεκθείτων ήταν ντάσιμης θρησκευτικής, ή γνωριμίας πορειών εἰς τὸ αὐτὸν ξενοδοχεῖον, ή γνωριμίας πορειών εἰς τὸ αὐτὸν ξενοδοχεῖον,

χρονικές της διαδικασίες στην αρχαιότητα, οι παραδόσεις της γλώσσας και της γραφής, η πολιτική και οι θρησκευτικές παραδόσεις.

Πάλι από τον ες έρε δὲν συνέβαινε τὸ ίδιον φραγμούς τὸ ματήριον τὸν δένεινεν ων ἄγα-
λειμην τὴν αἰδοῦσαν δὲν εχεν τὶς γαννιν τὶς
ἐκριν τὸν κύριον Γ... . . . άναγνωσκεντα λη-
φθεια ή... . . . ρεμδάνσα. „Αγ, θαν προσδιόν
τελεμάνεν τὸν ταχερο τούτου ρεμδά-
νσον ἀκινευμένων όποια παραδέσιον Νιανισθίμα-
τα. Το πρόδων τον δέδιτο ώχρασον, τὸ
δέμα τον δέδιντο καθιδέμανον δώδε καὶ
αλανες και τοιούτοις πονος διδιττα τὰ χειλα του,
τοιοις θε δέδιλμαντ της παραδεμόνων εις
της λαρισας ηρεμασε δεπτοτο. Τοιοτοπορέως
πονημαν της μαρτι τον δεινον του, εν τῷ
της ιανγνωσαν τὰς ληφθειρδον του και
πονημαν δις έξατης. Περι αύτον ήδηντο
τελετη δέρμοις, τη κροστη τὸ καλοπονη-
λον, να δομησι, η στργκουσι τὰν ποτηνη,
κλαγγη ήδην εν ώρα μάχης, να τερπικαι
κεινη φαναι νερδην γυναικειν. Οδύτην τὸν έν-
θερον, ουδὲν τὸν ειλεκτην ουδε την, ουδε
οντη, ουδε μουτικη. „Οδη γαλλον ή συνθετικο
ηγντο (κοραρε), τοσοδη μαλλον ή θια-
τη τον πεντε χωρις ποτε γε νον ζωνον, η μη-
μια τὸν μαλλον και δενη η ζωρτην τὸν άλ-
ιντροε ετο ζενι ηγετησε και, λγκασ-
την αιδοναν λαζαρο.

— Ίδου εἰς μανιακός! . . . είπεν ήμέραν τινα
μηδ τις κόρη παρακολουθήσασα διὰ τοῦ βλέψ-
τος τὸν βλαύερὸν ἀνύρα ἐγκαταλείποντα τὴν
ουδαὶ δηλου πίθηκομηνεν . . .

Ούχι, άπειρην Σορός, ίσως δυστυχεῖς ταί.
Η λόγη σου ποτέ έντενει σέβας και οικείον,
καν πλεόναρχον της γειτνίας περιφρεγάς μέ
νι αι σούδας να μετανήσουν της ζωής τους.
Επούλωμα δήρε βαρύ πένθος ἀπέκεινον ήταν ιώσα-
νειν την πενιάλων προσβολάτων υπότα, τις
τει., πεισό, πεισό, πεισόνια— ίώνις μηνοτής
ηρώαπαγώσει και άδι ανανταία μου δι-
αίλαμα εις τα πεδιά τοι ωμανούσον·—
επεικός, οικειότατον, το βάθος της οδύνης
τεις δέν είνας ή δρας, δύντις αν θέτης δέν
πειράζων έπι της μαρής του τοαύτη έγκαρ-
πος....

('Anxiously')

ΕΚ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

二三

— Tja öva... —

Πτο ή ώρα ώστε πέμπτη μ. μ. ἀγνωλόδειοι και περιγράφεις; Ηράκλεις ή τῶν τελευταίων τοῦ πατέλθοντος Ἰενούσιουν ὁ βροχής ἄγρωπος σφράξεις εμπορεύει, καὶ τὸ φυρώντας σφράξεις τηγανίκας ἐπιτίθενταιν εἰπεῖ τοῦ προπονήσεως τῶν καὶ τῆς προπονήσεως βροχής ἴνθει κατείσθεν εἰπεῖ γνησιαλόν τετραβούν καὶ τῆς ποίησής τῶν ποπούσιον λιπαντάντων ὑδάτων ακτηπάντων γε μητράντων πάγοις οἱ ἀλέσαις καὶ κάθαις ὃν πλαισιόθραν υπείνεται καὶ στραβάλλεις μεταβολέας καὶ διόδεις καρπάλεις, ἀπέχοντες τούς ταῦθα μερόδρομον ὑφεστατών; Βοῦ ἵνα τὰς τεκμηριώσας ἔργα περιγράψου τό θυσιεῖς τῶν γαϊδών ταρπονών καὶ ἀπερτήτων τούς; ὢθωσάν εἰπεῖ τὰς επιλεύσεις αὐτῶν τοῦ ξίφους τὰς ταυροπόλων γνῶν! Εἴ τοιστοι περὶ δελτάργητοι πετρίναι τοὺς πόδας της ἡ θυσίας τικὴ δέρει τὴν ἀναγεννώντης θερμής τροφής καὶ τῆς θυμωτάρχες κλήνεις καὶ εὔκολετερον λαγεῖται ὑγιάσθησα, καὶ γελά τοῦ στόμα, καὶ πτυργίζεις ὁ νοῦς καὶ πάντες τοῦ ἀνύκατος ροβοῦς διὰ τὸ βραχὺν κοπετεύεις βάζοντος.

λλήλωρος περιπτώσεων και οι άσθενεστεροί εκπιπτούν. Ιν τούς δέδους: τάξις βιαστέρων κλινήσεων κατά την έργην τελευταίων ποιητικών απεικόνισεν άποψη μεριών τομών έπιπλωσης. Ιν τών κατερφών: έξι ή πεντά δέπορων μετ' αντίστοιχην θύμημα και μεταπομνητική ταύτη καθ' αριστεράνεις σηματιζόντων τη παρηγόρετα ιντούς άέρους σχήσης, και κατεπλήρων δική του κρούσμαν των ίκανοτήτων: οι κατεπιπλήσιοι έργων και λεπτοποιηθές καθετότατο πυκνώτερα και παγκρατίας: η ιπηργούμενη ώλη διετού τούς κρυστούς καὶ μετανούς πέπλους της ιδικούμενης νότας περιβόλου την ιερήν οι περισυλλογήν των ιεραίων έντεταλμάρων έργατα και έργατες, ρεβίστες και μάρτυρες, πρό μαρού κατεβαίνον τούς πιπόνους των γενεών και προστατεύονταί τους Ιεπτούς τούς φαρμάκων ήργαστας ζεύσινον ταχεί τούς βάκτεται¹⁰ ήδην τους εἰς τὴν πολὺν ἀνθρεψ, γυναικεῖς, και μεταπορθοῦσσιν ὅπλα τὸ βέρος τοῦ φαρτοῦ. Λῶσιντον ἄνακτοι καὶ κατεπλήρων οἱ ἄνηκαρπαίοις αἱ μελέταις τανάλευσσον τούς εἰς ὑπένεγκαν ἀνηρτούμενα οἱ ένι άγροτικας καλέσσαις καταδεμένας ζωρῶν γράμματος καὶ καλούντος αἰτητικῶν ίνθισταις έκαψαν τὰ χονδρότητα καὶ τὰς ἡργασίας ιστερικά, καὶ ἀκανθίσανται εισαπογύονται καὶ διφορούμενος δει τόχγων θλάψαι καὶ πρὸς τοὺς συνοδοὺς: ζερευνίζεται, ήλευσθεῖς ωποποιήσουσα τὸ θυμόντος καὶ τελευτοῦ πρὸς τὴν πόλιν τὸ βέρος. Τὸ καλύπτον

δυντική και φέρουν εἰς τὰ πεπρα του τὴν εὐθύνην
μωνων τοῦ δαρος, σημαδολοποιεῖ επίσης δημοστεῖ
τὴν νεφιδαν ὡς κοινωνικὸν δύναμαν, ἢ δὲ ἡ ἑρε-
δονικαὶ αἱ γλυκοὶν διανομαὶν δύναμαν, ἢ δὲ ἡ ἑρε-
δονικαὶ εἴλαται προσήγεται, σύντο καὶ ἡ κόρη
εἰναὶ ἐπαρχίας ἑρεδα, εἰς τὰν ἀδυναμίαν τῆς ἀντασ-
τοῦ πάντα θεοκράτειν, οἵτις θελεῖται τὸ σύμπλον
διὰ τοῦ Λαροῦ βλέμματος καὶ τῆς συμπαθεῖς
τῆς φυντὶς καὶ μαγνήτης πάσιν καρδίαν διὰ τῆς
δημοσιοῦς ἔρεστος τῆς ἀρδεῖς καὶ ἀγρής αὔτης λίθου.
Εἶναι δὲ πρότρητα σὺ μόνον ἑρεδαν ἀλλὰ καὶ δε-
τηρῶν διὰ τὴν ἀνθεκτικότητα ἔργον η ἡγεμό-
νημοδιλή τῆς ἑρεδας ἀδυναμίας της η πάντα δρογού²
φιλανθρωπίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

Οὐδὲν δὲ προσθέτοι εἰς τὴν ὀλιγορροτόνην ἐν-
τελεσμένην, ην γεννικὰς εἰς τὰ περάτα τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ ἱεροτοποῦντος ἡ μάρτυρις εἰλέσθη τοῦ θανάτου
τοῦ ὅμοιολος προερευνοῦ, διὰ διαλαργάνων νῦ
γράψη περὶ αὐτοῦ, οὐδὲν δὲ ἀφεισθέση ἢ αὐ-
τῆς πάσι τοῖς θανάτοις θα διερεγεῖτος οὐ παραμυθίσθω δὲ
ἐπιγενόμενα τὰ φιλοσοφικά τῶν πάγκων ταῦ-
την φιλέσθων.

Λατεῖ διὰ τοῦ θανάτου αὐτῷοι ἄξιλαντες ἀγρό-
δρασεως σύρεσιν καὶ ποιητήσιμου, ἀντρὸς δραστο-
ράτης γένους καὶ πίστος ἀντρὸς κρύπτοντος καὶ
εὐηγέρης, δότις καὶ ὁμοθυτος καὶ ὁς χριστια-
νὸς καὶ ὁς κοινωνικὸν μέλος καὶ ὁς ὅμιλομοδιλός
διὰ δέσμου κεντρονοματέρων.

Ἀποτέλεσται καὶ αὐτὸς εἰς τὰν παρακράνην τοῦ Ἀπει-
ρουν ἀγέλλειν τὸν ἀνασταθή, μαρτυρῖς κατάκοπος
μὲν δυστὸν ἀπορρίφει τὸν βαρύτερον πανοργάλιν
του, οὐ τὸν ἀξιούσιον καὶ ἀγνότον τὸν πανοκυ-
μάντου λοιπόν. Ἀποτέλεσται εἰς τὸν γλυκοῦν τοῦ αἰ-
όπερος γαλανῶν τὸν ἀνορθόδοξην τοῦ ἀνθρώπουν,
τὸν διατεφροῦν τῆς ἀλυσιότερος πόνων, εἰς τὸ
δενδύτικον καὶ γλυκαρέρηδόσσις; διου τὸν Τρίτε-
νης πάλαιστρας εἰς τὸν ἀλυσιότερον τοῦ αἰό-
περος πολεμοῦ, καὶ διου τὸν ἀλυσιότερον τοῦ
αἰόπερος καὶ γλυκαρέρηδόσσις; διου τὸν ἀλυ-
σιότερον τοῦ αἰόπερος πολεμοῦ;

— Εγο τὸ δεκατομήνα καυσχόμα διτὶ οὐδεὶς
τὸν πελατῶν μη παρεπονεῖτο διὰ τὴν ἴρ-
γανούς μου.
— Αλλα διπλαγέλλεια ἔχεται!
— Κάρυαν νεκροκράδατον... διψὶ νὰ οὖσι κρα-
δαμέσται!

Εἶναι κατέρρεστα τὰν ὑψηλὰν αὐτῶν κοινωνικὴν
μαρτυρία, εἰσὶν τοῦτοι δημος ὡς ἡδονοὶ τοῦ πλαισιοῦ
διαβήτησιν καὶ καθοδηγόδιν τὰν κοινωνίαν πο-
ρευόμενοι.

Τῇ σύγχρονεσστερᾷ χρήσι τοῦ πολυτέλουν νεκροῦ,
τῆς τοσαύτης τοπίου τοῦ πεδίου πηγῶν κέκτηται
συμπαθεῖσις, ἀπεισθέντος τὸ βοστάτη θύμαν
οὐλιποτεπτεραῖον πεντερόμεδον μετὰ συνεργίας διηνῶ-
σης η αἰθρία γαλάνην, ητὶς λικνίζει τοῖς ταῖς δυ-
καλαῖς αὐτῆς τὸν προσφίλιον μετασύντατα ἐπιχειρεῖ
θὲν τὸ βαριαλογόνευμα φυγῆ τας παραμιθεόδεα τὴν
θύλην της.

ΚΥΠΡΑΝΙΕΔΑ

— Εἰς τὸν σιθηρόδρεμον, θάτις μετρογράδον
ζήσει, θιο καὶ δέσμος τῶν κ.κ. Ν., οἱ όντοι καὶ
ἀντογόνους πολέ.

— Τὶ μυστισμάτι καὶ μιτιας οἱ φόδοι των ἐπι-
θετῶν;
— Οἰστελᾶς· ὁ θεῖος των ἀξιώματος τῆς φοδερμς
σημνῆς οὐδος καὶ δέλισθας!

— Η μικρὸς Μαρίκα ποματαρεψ ἀτενίς την ἐπι-
θετῶν;
— Τι με κυττάζεις, μικρὸς μου;

— Να, η παρὰ εἴτε προφεσίς 'ε τὰ θεία μου
διὰ εἰδὼς τούς δοκεγμα, δέστο θοδεῖται κανεὶς τὰ
οὐδὲ πλέον. Μη τὴν τύρα ποδὸς εἰδά διὰ τὸν φοδερ-
μούκα.

— Τὶ ζητεῖς τοντον τοῦ κ. Χ.;
— Με οὐρές βαρύτερες: μια ὄντομαστε γέρα-
τεμνος.

— Εχει δόσικον. Ήμιμοροδετον νὰ οὖσι τὸ εἰπι-

τούλαστον μετά 10 ή 12 έτη.

— Τι εἶδεν ξενοδοσεῖον?
— Εγο τὸ δεκατομήνα καυσχόμα διτὶ οὐδεὶς
τὸν πελατῶν μη παρεπονεῖτο διὰ τὴν ἴρ-
γανούς μου.
— Αλλα διπλαγέλλεια ἔχεται!
— Κάρυαν νεκροκράδατον... διψὶ νὰ οὖσι κρα-
δαμέσται!

— Εἴ τυτις ἀλεξανδρού ποντικάτουτο;

— Γαλατή, Χαρδή ποσθ γάν ἀρ. 6-7, ἀπέναντι Κοσμαρέτη.

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΙΟΝ

Ἐν Κων(ι)πόλει 10 Μαρτίου 1903

ΑΡΙΘ. 21

Ἐπιτελούνται: ΚΟΡΝΗΛΙΑ Δ. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ καὶ ΕΜΜ. Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΟΣ

† ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ †

Οὐ παδούροι τὸς Χάρτεα
ταῖς Μούσις συγκατομηγόδι
κηλοταραγούταρα.

Ερρ. Ηρ. Μαν. Σε. 673—5.

Διαρίνεις θεοποιόδομον τὴν κατοικίαν πραματεύειν
τὸν Φανερίον διατρέπει: Ιατρὸς κ. Ν. Φωτιάσης πρα-
ματεύειν θέμα ἔπιστος ὀπερέντητον ἔνακτο τοῦ μαγ-
λούδου λόπου κανωνικοῦ ιδιαράφοντος,

ΠΕΡΙ ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΥ

Τὸ περὶ ἀλκοολικοῦ θέματος κριτὸν καὶ
τετραμένον, ἥπερ πολλαῖς ἵμου πολλῷ
συρράτηρι ίν τε τῇ Επερίη καὶ διπλεύτη

ποικίλας ἐπόθεις ἐπεργατεύθουσα, τοῦ οὗτον ιε-
λεῖξαν οἱ ἀπόκτηροι πόλει, οὐ προνοίσ πατραῖη τοῦ
εἰσπλαγχνικοτάτου τοῦ θύμαν Ἀνεκτος ἀθεσπίσθη
καὶ ἵετο εἰς ἀρρεγούσην πρὸ τοῦ οὗτον τῆς Σε-
βαστῆς Αὐτοερετορικῆς Κυβερνήσεως μετρονεύε-
ταικατέταν γνωστὸν θῦμον πραγματεύειν
θελούσα κατὰ τὸν θρησκόντων εἰς τὰ σινοπικο-
μαρτυρολογία τῆς πρωτεύουσας Μοναστηρίου ήμων
συμπολειτῶν. Μονάρχης σεπτὸς ἐκμέσθ τῶν πολ-
λῶν καὶ ποικίλων Αθηνῶν ἀστραγάλων καὶ μεριμνῶν
ὑπὲρ τῆς κρατικῶσσας καὶ ἐκμάσσουσας τῶν τοῦ
κράτους δυνάμων, τῆς ἀνεκτότερος καὶ προτρογ-
γῆς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ἵν τῇ
ἐγγεγενελήτῃ Αδυτοῦ μεγαθυμίᾳ οὐ πικέται ἀδια-